

רשומות

קובץ התקנות

21 בנובמבר 1968

2314

ל' בחשוון תשכ"ט

עמוד

תקנות הסדרי משפט ומינהל (רציפות הליכים אורחיים, אכיפת פסקים והכרה במסמכים),

356

תשכ"ט—1968 .

חוק הסדרי משפט ומינהל, תשכ"ח—1968

תקנות בדבר רציפותם של הליכים אזרחיים, אכיפת פסקים והכרה במסמכים בתוקף סמכויות לפי סעיפים 20 ו-22 לחוק הסדרי משפט ומינהל, תשכ"ח—1968,¹ ושאר סמכויות הנתונות לי על-פי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

פרק א' — פרשנות

1. בתקנות אלה —
„בעל דין” — לרבות חליף שבית-המשפט נתן לגביו הוראה לפי תקנה 38 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשכ"ג—1963;²
„הדין הקודם” — הדין שהיה מוטל על שטח התחולה ערב היום הקובע;
„היום הקובע” — כ"ח באייר תשכ"ז (7 ביוני 1967);
„הליך אזרחי” — תובענה אזרחית או ערעור אזרחי, לרבות הליך-ביניים;
„הצו” — צו סדרי השלטון והמשפט (מס' 1), תשכ"ז—1967;³
„ערכאה ראשונה” ו„ערכאת ערעור”, „בית המשפט של ערכאה ראשונה” ו„בית המשפט לערעורים” — כמשמעותם בדין הקודם, שערב היום הקובע היה מקום מושבם בשטח התחולה;
„ערעור אזרחי” — ערעור, לרבות בקשה למתן רשות לערער, שנתקיימו בהם אלה:
(1) הערעור היה על פסק-דין, צו או החלטה אחרת בענין אזרחי;
(2) הערעור היה תלוי ועומד, ערב היום הקובע, בערכאה ראשונה או בערכאת ערעור;
„שטח התחולה” — השטח שעליו חל הצו;
„תובענה אזרחית” — תובענה בענין אזרחי שנתקיימו בה שתי אלה:
(1) היתה תלויה ועומדת, ערב היום הקובע, בבית משפט שמקום מושבו היה בשטח התחולה;
(2) הוגשה בשל מעשה, מחדל או אירוע, שאילו אירעו אחרי יום תחילת הצו היתה הסמכות לדון בהם לבית משפט השלום או לבית המשפט המחוזי.

פרק ב' — רציפותם של הליכים אזרחיים

2. (א) בית משפט השלום בירושלים ובית המשפט המחוזי בירושלים מוסמכים לדון בתובענה אזרחית, כל אחד לפי סמכותו העניינית ובכפוף לאמור בתקנת-משנה (ב).
(ב) לענין תביעות אשר בהן נקבעת סמכותו העניינית של בית המשפט על פי סכום התביעה או שווי הנושא —
(1) היה סכום התביעה או שוויו של נושא התובענה עד שלוש מאות דינרים ירדניים, תהיה התובענה בסמכותו של בית משפט השלום;
(2) היה הסכום או השווי יותר משלוש מאות דינרים, תהיה התובענה בסמכותו של בית המשפט המחוזי.

¹ ס"ח תשכ"ח, עמ' 247.

² ק"ת תשכ"ג, עמ' 1869.

³ ק"ת תשכ"ז, עמ' 2690.

3. (א) בית המשפט המחוזי בירושלים מוסמך לדון בערעור אזרחי שהוגש לערכאה ראשונה, ובית המשפט העליון מוסמך לדון בערעור אזרחי שהוגש לערכאת ערעור.
(ב) על ערעור כאמור לא תחול הוראה של כל חיקוק, המתנה את הערעור בקבלת רשות לכך.
4. החלטת ביניים בהליך אזרחי שניתנה לפני היום הקובע, תעמוד בתקפה, וזולת אם החליט בית המשפט להתלותה, לשנותה או לבטלה.
5. (א) תיקי ההליכים האזרחיים יוחזקו בבית משפט השלום בירושלים, בבית המשפט המחוזי בירושלים, או בבית המשפט העליון, לפי סמכויותיהם כאמור בפרק זה.
(ב) תיקים של בתי-המשפט שערב היום הקובע היה מקום מושבם בשטח התחולה, ואשר תקנת-משנה (א) אינה חלה עליהם, יוחזקו כדרך שמוחזקים תיקים בבתי-המשפט האמורים בתקנת-משנה (א).
6. בית המשפט ידון בהליך אזרחי על פי בקשת אחד מבעלי הדין, אם הוגשה לא יאוחר משנה אחת מיום תחילתן של תקנות אלה.
7. בית משפט הדן בהליך אזרחי רשאי, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע טענותיהם, לנהוג בראיות שנגבו ונרשמו לפני היום הקובע, כאילו גבה ורשם אותן בעצמו, או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן.
8. (א) ניתנו פסק-דין, צו או החלטה אחרת בענין אזרחי, מאת בית-משפט שלום שערב היום הקובע היה מקום מושבו בשטח התחולה או מאת ערכאה ראשונה, וערב היום הקובע עדיין לא תם המועד להגשת ערעור לפי הדין הקודם והוא לא הוגש, רשאי בעל-דין להגיש את הערעור תוך ארבעה חדשים מיום תחילתן של תקנות אלה.
(ב) היו פסק-הדין, הצו או ההחלטה נתונים לערעור אל ערכאה ראשונה, יוגש הערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים; היו נתונים לערעור אל ערכאת ערעור, יוגש הערעור לבית המשפט העליון.
9. (א) ביקש בעל דין להאריך מועד לענין תקנות 6 ו-8, בין לפני שתם המועד ובין לאחר שתם, יגיש את בקשתו לבית המשפט העליון, וידון בה נשיא בית המשפט העליון או שופט אחר של בית המשפט העליון שיקבענו לכך.
(ב) רשאי הנשיא או השופט להאריך את המועד האמור, אם ראה לעשות כך למען הצדק.

פרק ג' – אכיפת פסקים

10. בפרק זה, "פסק" – פסק-דין או החלטה סופית אחרת שניתנו בענין אזרחי לפני היום הקובע מאת אחד מאלה:
- (1) בית משפט שלום שערב היום הקובע היה מקום מושבו בשטח התחולה;
 - (2) ערכאה ראשונה;
 - (3) ערכאת ערעור;
 - (4) ערכאה גבוהה מערכאת הערעור, ובלבד שהדיון לפנייה היה על פסק-דין או החלטה סופית אחרת של ערכאת ערעור בערעור על פסק-דין או החלטה סופית אחרת של ערכאה ראשונה.

11. בית המשפט המחוזי בירושלים רשאי, לבקשת בעל דין, לעשות פסק לפסק אכיף אם מצא שנתקיימו בו כל אלה:

- (1) בית המשפט שנתן את הפסק היה מוסמך לתתו לפי הדין הקודם;
- (2) הפסק היה בר-ביצוע לפי הדין הקודם;
- (3) הפסק אינו ניתן עוד לערעור לפי תקנות אלה;
- (4) תכנו של הפסק אינו סותר את דיני מדינת ישראל או את תקנת הציבור בישראל;
- (5) האכיפה אינה עלולה לפגוע בריבונות של ישראל או בבטחונה.

12. הפסק לא ייעשה אכיף אם הוכח לבית המשפט אחד מאלה:

- (1) הפסק הושג במרמה;
- (2) האפשרות שניתנה לנתבע לטעון טענותיו ולהביא ראיותיו לפני מתן הפסק לא היתה סבירה;
- (3) הפסק נוגד פסק-דין אחר שניתן באותו ענין בין אותם בעלי דין ושעודנו בר-תוקף;
- (4) בקשת האכיפה הוגשה לבית המשפט כעבור שבע שנים מיום מתן הפסק.

13. פסק שנעשה אכיף, דינו לענין הוצאה לפועל כדין פסק-דין שניתן בישראל.

14. (א) בקשה לעשות פסק לפסק אכיף תוגש בדרך המרצה, ויפורטו בה —

- (1) שם בית המשפט שלפניו מוגשת הבקשה;
- (2) שם הבקשה;
- (3) שמו, תיאורו ומקום מגוריו של המבקש ומען למסירת כתבי ידין;
- (4) שמו, תיאורו ומקום מגוריו של המשיב, במידה שניתן לבררם;
- (5) העובדה שהמבקש או המשיב הוא פסול-דין, אם הדבר כך;
- (6) ציון בית המשפט שנתן את הפסק;
- (7) התאריך שבו ניתן הפסק;
- (8) הסעד המבוקש;
- (9) שוויו של נושא הבקשה, ככל האפשר לפי הענין.

(ב) המען למסירת כתבי ידין האמור בתקנת משנה (א) (3) יהיה כאמור לגבי תובע בתקנה 8 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשכ"ג—1963.

15. לבקשה יצורפו —

- (1) עותק של הפסק כשהוא מאושר לפי הדין הקודם;
- (2) תצהיר לאישור העובדות להוכחת קיומו של כל אחד מהתנאים הנקובים בתקנה 11.

16. (א) רצה המשיב להתנגד לבקשה, יגיש לבית המשפט תשובה לבקשה תוך שלושים יום מהיום שבו נמסר לו העתק הבקשה.

(ב) כופר המשיב בקיומו של תנאי מהתנאים הנקובים בתקנה 11, או טוען המשיב כי עומדת לו אחת מן ההגנות הנקובות בתקנה 12, יצרף לתשובתו תצהיר על כך.

- (ג) נוסף להעתקי התשובה והתצהיר בשביל בית המשפט, יוגשו לבית המשפט העתקים כמספר המבקשים.
- (ד) בתשובה יצויין מען למסירת כתבי בידין, והוראות תקנה 14(ב) יחולו בשינויים המחוייבים.
- (ה) לא הגיש המשיב תשובה כאמור, לא יורשה להתנגד לבקשה.

הגבלת הדיון
לנימוקים שנשענו

17. בדונו בבקשה לא ייזקק בית המשפט לנימוק שלא הוזכר בבקשה, או בתשובה, זולת אם ראה לעשות כן למען הצדק.

חזרה מבקשת
אכיפה

18. (א) כל עוד לא נעשה הפסק לפסק אכיף, רשאי המבקש לחזור בו מבקשת האכיפה בהגשת הודעה על כך בכתב לבית המשפט ובמסירת העתק ממנה למשיב, ומשעשה כן בטלה הבקשה.

(ב) בית המשפט או הרשם רשאים, לפי בקשת המשיב, לחייב את החוזר בו מבקשת אכיפה לשלם הוצאותיו ויצאותיו של המשיב כפי שיקבעו.

פרק ד' – הכרה במסמכים

מסמך שהוצא
או אושר
על ידי עובד
ציבורי או
משרד ציבורי

19. מסמך שניתן או אושר, בכל עת שלפני היום הקובע, על-ידי עובד ציבורי או משרד ציבורי, והיה בריתוקף בשטח התחולה, דינו כמסמך שניתן או אושר, לאותו ענין ובאותו תוקף, על ידי עובד ציבורי או משרד ציבורי בישראל.

הגנה בפני
מסמך

20. (א) מסמך כאמור לא יוכר ולא יאושר, אם הטוען נגד תקפו הוכיח בבית המשפט המחוזי בירושלים אחד מאלה:

(1) תכנו של המסמך סותר את דיני מדינת ישראל או את תקנת הציבור בישראל;

(2) תכנו של המסמך נוגד פסק שנעשה אכיף, או פסק-דין של בית משפט בישראל.

(ב) סעיף-קטן (א) אינו בא לגרוע מכל טענה שאפשר לטעון נגד המסמך, אילו היה מסמך שהוצא או אושר על-ידי עובד ציבורי או משרד ציבורי בישראל.

פרק ה' – הוראות שונות

פסור מאירות

21. (א) בעל דין ששילם בעד הליך אזרחי אגרת בית משפט לפי הדין הקודם, פטור מתשלום אגרת בית משפט בעד אותו הליך.

(ב) בעלי-הדין בבקשה להארכת המועד לפי תקנה 9 או בבקשה לאכיפת פסק לפי פרק ג', פטורים מתשלום אגרת בית-משפט בעד אותן בקשות.

תחולת חיקוקים

22. כל חיקוק הקובע הוראות שבסדר הדין האזרחי ושבענין אגרת בית משפט, יחול על ענין הנדון לפי תקנות אלה, בכפוף לאמור בהן ובשינויים המחוייבים.

השם

23. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הסדרי משפט ומינהל (רציפות הליכים אזרחיים, אכיפת פסקים והכרה במסמכים), תשכ"ט—1968".

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

ח' בחשוון תשכ"ט (30 באוקטובר 1968)
(תמ 706620)

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).